

afgift herfor af samme størrelse som den udgift, andre kommuner vil få til en kommunal gymnasieskole, idet man ikke anser det for rimeligt længere at opretholde en særstilling for nogle kommuner, men ikke for andre.

Da antallet af statsskoler er langt større end antallet af kommunale gymnasier, og da bidragene til statsskolerne alene skal muliggøre en forhøjelse af statstilskuddet til de kommunale gymnasier, kan bidraget til statsskolerne sættes forholdsvis lavt, medens omvendt tilskuddet til de kommunale gymnasier kan sættes forholdsvis højt.

I stedet for som hidtil at beregne tilskuddet på grundlag af elevudgiften i de offentlige gymnasieskoler i de 3 hovedstadskommuner, har man fundet det rigtigere og samtidig mere enkelt at beregne tilskuddet på grundlag af elevudgiften i samtlige statsskoler over hele landet. I denne udgift indgår i modsætning til tidligere ikke forrentning og afskrivning, da disse udgifter ikke længere på statsregnskabet er udskilt for de enkelte statsinstitutioner (bortset fra de egentlige statsvirksomheder). Til gengæld beregnes bidraget fra kommunerne heller ikke af forrentning og afskrivning.

Ved foretagne beregninger er balancepunktet mellem bidrag fra kommunerne og tilskud fra staten fundet at ligge på et bidrag fra kommunerne til statsskolerne på 10-15 pct. af elevudgiften og en forhøjelse af statstilskuddet til de kommunale gymnasier til 85-90 pct. I betragtning af, at der i bekendtgørelse om vederlagsfri undervisning af 24. januar 1955 er stillet kommunerne i udsigt, at man vil søge gennemført en mere hensigtsmæssig ordning af tilskudsforholdene for de kommunale eksamensskoler, og under hensyn til at udgiften til 1. og 2. mellemskoleklasse i statsskolerne med den nye lov om gymnasieskoler af 7. juni 1958 vil overgå fra staten til kommunerne, har man ment at burde fastsætte bidragsydelse på 10 pct. og tilskuddene til 90 pct. af elevudgiften, hvorved staten får en merudgift på ca. 1 mill. kr., jfr. herom nedenfor.

Den foreslåede ordning vil herefter gå ud på et bidrag fra kommunerne til deres børn i statsskolerne, såvel i realafdelingen som i gymnasieafdelingen, på 10 pct. af statsskolerne elevudgift og et tilskud fra staten til de kommunale gymnasieskoler, ligeledes omfattende realafdelingen og gymnasieafdelingen, på 90 pct. af statsskolerne elevudgift. Ligesom efter nugældende ordning skal statstilskuddet for eleverne i de kommunale gymnasieskoler realklasser dog højst kunne beregnes for 2 rækker, idet dette er normen for antallet af realklasser såvel ved statsskoler, hvor overskydende

rækker kun rent undtagelsesvis har forekommet, som ved kommunale gymnasieskoler. Til overskydende rækker ved disse ydes tilskud efter de for de kommunale realskoler gældende tilskudsregler.

To realklasserækker ved de kommunale gymnasieskoler opnår derved et højere tilskud end andre kommunale realafdelinger, hvilket er en konsekvens af den tilstræbte ligestilling mellem gymnasieskolerne. Kommunernes bidrag til statsskolerne drift, herunder af disses realafdelinger, beregnes nemlig på grundlag af statsskolerne driftsudgift, som er større end udgiften til driften af de kommunale realskoler, og det er rimeligt, at et tilsvarende statstilskud ydes til de 2 realklasserækker, som også bør være normen ved en kommunal gymnasieskole.

Tilbage for kommuner med en kommunal gymnasieskole bliver da at afholde udgifterne til driften af gymnasieklasserne og 2 realklasserækker med et beløb pr. elev svarende til 10 pct. af statsskolerne elevudgift og for overskydende realklasser med et beløb svarende til kommunens udgift til den kommunale realskole.

Andre kommuners betaling til en kommunal gymnasieskole må på tilsvarende måde fastsættes til 10 pct. af elevudgiften for elever såvel i gymnasieklasserne som i realklasserne, hvis skolen kun har 2 realklasserækker. Har den flere, nøder praktiske grunde til at beregne betalingen i realklasserne efter de i henhold til loven om vederlagsfri undervisning m. v. fastsatte regler (jfr. bekendtgørelse af 24. januar 1955), d. v. s. som skolekommunens gennemsnitlige netoudgift pr. elev ved det samlede skolevæsen. Man ville ellers blive nødt til at anvende to forskellige betalings-satser for elever fra fremmede kommuner og til gennemførelse heraf at skulle tage stilling til, om eleverne er optaget i realklasser med statstilskud 90 pct. eller i realklasser med almindeligt realskoletilskud. For så vidt angår 2 realklasserækker vil skolekommunen derved kunne få mere end fuld dækning for driftsudgiften, men dette må dog overvejende betragtes som en teoretisk mulighed, idet en kommunal gymnasieskole med mere end 2 realklasserækker i almindelighed må forudsættes at kunne fylde mindst 2 realklasserækker med elever fra skolekommunen og dermed ikke få bidrag til disse klassers drift fra andre kommuner.

Udgifterne ved opførelsen af nye gymnasieskoler er i § 6 foreslået fordelt mellem staten og kommunerne med henholdsvis 25 og 75 pct. Dette svarer til den praksis, der siden 1954 er fulgt ved opførelsen af nyoprettede statsskoler, medens der til opførelsen af nye statsskoler til afløsning af eksisterende